

Sygn. akt V KK 208/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wełpa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 3 września 2015 r.

sprawy **P. P.**

skazanego z art. 244 k.k.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w T.

z dnia 15 czerwca 2012 r.

- 1. uchyla pkt 3 wyroku Sądu Rejonowego w T.,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

P. P. został oskarżony o to, że w dniu 19 marca 2012 r. w M. kierował rowerem wbrew orzeczonym prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego zakazom, kierowania rowerami do spraw o sygn. akt II K .../11 obowiązującemu na

okres 1 roku, tj. do 2.09.2012 r. i II K .../11 obowiązujący na okres 2 lat tj. do 3.12.2013 r., tj. o czyn z art. 244 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 15 czerwca 2012 r., został uznany winnym tego, że dniu 19 marca 2012 r. w M., kierował rowerem pomimo orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 25 listopada 2011 roku w sprawie II K .../11 zakazu prowadzenia rowerów na okres 2 lat, tj. przestępstwa z art. 244 k.k. i wymierzono mu za to karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku), zaś na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k. warunkowo zawieszono wykonanie tej kary na okres próby 3 lat (pkt 2 wyroku). Na podstawie art. 49 § 2 k.k. zobowiązano oskarżonego do uiszczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 200 złotych (pkt 3 wyroku). Wyrokiem tym rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów postępowania.

Wyrok uprawomocnił 23 czerwca 2012 r. (k. 30v).

Kasację od tego orzeczenia, na korzyść skazanego, w zakresie rozstrzygnięcia o srodku karnym, zawartego w pkt 3 wyroku, wywiódł Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 49 § 2 k.k., polegające na orzeczeniu, na podstawie tej normy, za przypisane oskarżonemu przestępstwo z art. 244 k.k., srodka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, podczas gdy przepis ten ma zastosowanie jedynie do sprawców przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, określonych w art. 178a k.k., art. 179 k.k., art. 180 k.k.

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jako oczywiście zasadna (art. 535 § 5 k.p.k.) podlegała uwzględnieniu.

Bez wątplenia orzeczenie Sądu Rejonowego obarczone zostało rażąco i mającą istotny wpływ na jego treść obrazą prawa materialnego, tj. art. 49 § 2 k.k. Zgodnie z tym przepisem w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a k.k., 179 k.k. lub 180 k.k., sąd może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 k.k. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz

Pomocy Postpenitencjarnej do wysokości określonej w § 1. Oznacza to, że bezwzględną przesłanką wymierzenia tego fakultatywnego świadczenia jest skazanie sprawcy za choćby jedno z wymienionych wyżej przestępstw.

Skoro zatem, P. P. został skazany za czyn z art. 244 k.k., to tym samym, co należy podkreślić, nie było podstaw do nałożenia na niego obowiązku spełnienia świadczenia o jakim mowa w art. 49 § 2 k.k. Czyn przypisany skazanemu w zaskarżonym wyroku Sądu Rejonowego nie należy bowiem do katalogu przestępstw, co do których możliwe jest orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Z tej też przyczyny uznać należało, orzeczenie w zaskarżonej części za wadliwe i wymagające korekty, zaś wniosek końcowy kasacji za w pełni trafny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji wyroku.